

Hubenej Clajm ,jak stoletej kůn',
šílenej hrobník, sám sebe pohřbívá
kamenej jíl,zrzavá tůn'
žlutavej mech a zlata ani gram.
A valounů pár,co na pánvi mám
v salonu večer kořalkou zavoní
třpytivý víle svůj život dám,
než nugety o pánev zazvoní.
z úhlu na mě každej štajgr vidí
oslepil mě hlad a zlatej prach
ze samoty blech a divnejch lidí,
dostávám,čím dál tím větší strach.
Zapomínám na mou starou zem
ve vzpomínkách se kyju obrací
dobrodruhům prodám svůj Clajm
a blechy cestou domů postrácím
z úhlu na mě každej štajgr vidí
oslepil mě hlad a zlatej prach
ze samoty blech a divnejch lidí
dostávám,čím dál tím větší strach.
Zapomínám na mou starou zem
ve vzpomínkách se kyju obrací
dobrodruhům prodám svůj Clajm
a blechy cestou domů postrácím.